

Den amerikanske imperialism i dag

1. I dag eksisterer der kun én supermagt, nemlig USA. Dette land er politisk ledet af en gruppe såkaldt "neokonservative" strateger, hvortil hører den regerende præsident Obama og præsidentkandidaten Hillary Clinton. Disse neokonservative har som udgangspunkt, at USA ikke er underlagt internationale retsnormer og domstole og at landet derfor kan gøre hvad de vil i andre lande, uden at skulle straffes for det. Derfor er intervention, besættelse, bombardementer og dronedrab ikke noget problem for amerikanerne, for de mener at de "har ret til det". Amerikanerne har til dette formål opfundet en "ekceptionalisme", som gælder for dem selv og ikke andre.

2. Amerikanerne mener selv, at de er Guds udvalgte folk og at de lever i Guds eget land. Derfor er deres styreform den bedste i verden, og alt hvad de gør i udlandet har udelukkende til formål at eksportere denne samfundsmodel og denne ideologi til andre lande. Hvis disse lande og deres ledere ikke ønsker denne ideologi, så regnes de som værende fjender og står potentielt til at skulle ødelægges med de nævnte metoder.

3. Formålet med den amerikanske imperialism og interventionisme er at skabe kaos i alle lande, som ikke frivilligt gør sig til klientstater. Klientstater er alle medlemmer af den amerikanske "forsvarsalliance" NATO og et antal andre stater, som tydeligt har tilkendegivet, at de altid følger USA's ønsker i udenrigspolitisk henseende, uanset det moralske og ulovlige indhold i disse politikker.

Man søger at skabe kaos og opløsning i alle stater, som vender sig imod den amerikanske hegemonisme og det sker - i første omgang - ved at støtte oppositionelle grupper og væbnede oprør af enhver art. Denne støtte kan ske med penge, våben eller hel og delvis militær intervention. Indførelse af flyveforbudszoner, krydsermissiler og - i sidste ende - militær besættelse er også på programmet. Denne proces er gennemført eller under vejs i Vietnam, Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien. Andre stater, som USA ønsker at ødelægge er Iran, Nordkorea, Kina og Rusland.

4. Amerikanerne har lavet ca. 30 interventioner i andre lande siden 1945 og de snarest er besættelsen og ødelæggelsen af Vietnam (500.000 ofre), besættelsen og ødelæggelsen af Afghanistan (ca. 300.000 ofre), besættelsen og ødelæggelsen af Irak (1 mio. ofre), ødelæggelsen af Libyen (ca. 100.000 ofre) og undergravningen og ødelæggelsen af Syrien (indtil videre: 100.000 ofre). Andre lande står på amerikanernes dødsliste, men da de amerikanske interventioner skal koordineres med de amerikanske mediers publiceringsplaner, kan man kun ødelægge et land ad gangen.

Amerikanske militærbaser

5. På amerikanernes ønskeliste for lande, som de gerne vil bombe og ødelægge i fremtiden er Syrien, Iran og Nordkorea. Øverst på ønskelisten står naturligvis Rusland, men da dette land har et effektivt atomvåben, er man bange for. Amerikanerne kan nemlig ikke lide krige, hvor der bliver slået amerikanske borgere ihjel, de foretrækker dem, som de kan overvære fra deres tv-skærme og styre med et joystick i Pentagon.

6. Den amerikanske ideologi har altid været antirussisk. En kort periode, efter afslutningen af den russiske kommunisme i 1989, troede man at amerikanerne nu ville forlige sig med Rusland, da man nu havde det samme (kapitalistiske) samfundssystem i begge lande. Denne forbrødring varede imidlertid kun til at drukkbolden og kupmageren Jeltsin blev afløst af den væsentlig dygtigere Vladimir Putin.

Putin er både moralsk og videnskæssig ovelegen i forhold til stort set alle den Vestlige verdens politiske ledere og derfor igangsatte man en dæmoniserings-kampagne imod ham. Formålet var at skabe en russofobisk psykose i de vestlige landets befolkninger, præcis som den der eksisterede under den kolde krig. Og det er lykkedes. Amerikanerne (og englænderne) har nu Putin som deres primære fjendebillede, de amerikanske militærbevillinger har som mål, at reducere "faren fra Putin" og den amerikanske politik har kampen mod Putin som et af sine vigtigste omdrejningspunkter.

7. Amerikanernes udenrigspolitik formidles gennem deres alliance med en række klientstater, som har organiseret sig i Nato. Denne såkaldte "forsvarsalliance" beskæftiger sig med at formidle soldater og våben til alle verdens konfliktzoner med det overordnede formål at destabilisere lande, som ikke kan forsvare sig selv og at vælte "diktatorer", som kritiserer USA og som man derfor ikke bryder sig om. Formålet med denne alliance er at skabe oprustning og internationalt spænding, hvilket - i sidste ende - kan resultere i udbrud af 3. Verdenskrig.

8. Den amerikanske militærdoktrin er, at USA ikke er underlagt international lov og at landet derfor har lov til at gøre, som det vil overalt i verden. Det er legitimt for USA - efter deres egen mening - at bombe og intervenere ethvert andet land i verden, og den kampagne imod det pågældende land, som sædvanligvis kommer først, vil som regel tale om

”manglende demokrati”, ”terror”, ”diktator” og ”undertrykkelse af menneskerettigheder”. Alt dette er dog kun et røgslør, for USA har ingen moralsk skrupler mod at samarbejde med verdens mest udemokratiske og fascistiske regeringer, som f.eks. i Saudi-Arabien, Chile og Ukraine. De amerikanske pressekampagner imod diverse lande skal derfor forstås som psykologisk krig, som har til formål at forberede de amerikanske vælgere på at et militært angreb er forestående. Og til disse angreb samarbejdes ofte med styrker fra andre NATO-lande, hvor man har den opfattelse, at man altid bør deltage i en militær aktion, hvis den er igangsat af amerikanerne. Alt hvad USA laver er rigtigt, det er f.eks. princippet bag den danske udenrigspolitik.

9. Når amerikanerne ønsker at skabe regime-change i et land, så anvender de gerne forskellige 5. kolonne bevægelser, som kalder sig ”NGO’s” og ”græsrodsbevægelser”, som de inspirerer og betaler for at lave ”orange revolutioner”. Det var den måde man indledte kuppet i Ukraine og det var den måde man skabte kaos i en række mellemøstlige lande. Metoden er at finansiere et antal marginale og oppositionelle elementer og at love den indrejse til USA og statsborgerskab, hvis deres bestræbelser på at destabilisere og ødelægge de siddende regeringer i de pågældende lande mislukkes. Som fase to af denne proces anvender man så professionelle snipers, som skyder eller gasser civile og lægger skylden på dette på den siddende regering. Denne metode blev brugt mod Saddam Hussein, imod Asad fra Syrien og imod den demokratisk valgte præsident i Ukraine. I denne proces har amerikanerne stor fordel af deres overlegne økonomiske styrke, som gør dem i stand til at købe og bestikke politikere og borgere i de lande, som de ønsker at ødelægge.

10. USA er et af de lande i verden, som producerer færrest værdier i forhold til hvor meget de forbruger. Årsagen til at dette kan lade sig gøre, er at den amerikanske dollar fungerer som international valuta for det meste af verdenshandelen, og dermed har amerikanerne mulighed for simpelthen at lade seddelpressen køre, når de har brug for flere penge. Produktion er i princippet slet ikke nødvendig, man kan bare trykke flere penge. Og når et land, eller en sammenslutning af lande, vender sig imod dette bedrageri, så erklærer man, at dette land støtter ”terror” er ”udemokratisk”, ”diktatorisk” etc., og så starter man med at destabilisere det og går derefter over til at bombe og intervenere med det formål at ødelægge det pågældende land.

11. Monopolær eller multipolær verden? De eneste lande som reelt kan og tør vende sig imod den amerikanske hegemoni er Rusland og Kina. Ruslands militærbudget er ca. 1/10 af USA's og en 1/14 af Natos. Alligevel kræver USA at NATO-landene skal forøge deres militærbudgetter for at imødegå ”den russiske trussel”. Alternativet til Nato-alliancen og dens europæiske lillebror ”EU” er den Eurasiske union, BRICS og SCO. Disse sammenslutninger forener på forskellig vis en stor del af de lande i verden, som ikke er under USA's politiske og militære kontrol. En fremtidig verden med mindre krig, vil derfor afhænge af skabelsen af reelle alternativer til den amerikanske globale magtudfoldelse og imperialismen. Nøglen i dette perspektiv er sammenslutningen af Kina, Rusland, Indien, Brasilien og Sydafrika i BRICS, som p.t. kun er i sin indledende udvikling, men som rummer gigantiske perspektiver af kommerciel og forsvarsmæssig art.

Nato i færd med at sprede demokrati

12. Ukraine. Denne russiske trussel mener Nato-tilhængerne eksemplificeret ved Ukraine, hvor de hævder at russerne blandet sig i landets indre anliggender. Sagen er imidlertid, at de kup som fandt sted i Kiev i 1914 var støttet og finansieret af USA og at samtlige ledende politikere i Ukraine siden da, har skullet godkendes af USA inden de kunne blive valgt. Krim har altid været en russisk halvø og da befolkningen på Krim i 1914 besluttede at de ønskede - også juridisk - at blive en del af Rusland, så var det en fuldt legitim handling. Krim's tilslutning til Rusland svarer til Kosovos løsrivelse fra Serbien, Californiens løsrivelse fra Mexico, Falklandsøernes løsrivelse fra Argentina eller Sønderjyllands folkeafstemning og efterfølgende tilslutning til Danmark i 1924 (?). Når et stort flertal af befolkningen i et land eller en landsdel ønsker at tilhøre en anden nation end den, som de p.t. tilhører, så er dette legitimt og kravet skal følges. Det er international ret alle andre steder i verden, og det gælder naturligvis også m.h.t. Krim. Og visdommen i Krim's hurtige tilslutning til Rusland viser sig i det, at den anden del af Ukraine, hvor russerne har stort flertal (Donbas-regionen) har ligget i krig og været udsat for folkemord og bombardementer lige siden de erklærede deres ønske om selvstændighed fra Ukraine. Den nazistiske Azovbatallion, som er finansieret af en jødisk-ukrainsk oligark, har gennem det sidste år bombet og terroriseret de civile indbyggere i de russisk dominerede områder, og hvis ikke Minsk-aftaler følges af magthaverne i Kiev, vil en ny krig blusse op med uoverskuelige konsekvenser.

(jm/24.8.15)